

קכד: **יבא** **בתרא** **פרק** **שמיני** **יש** **נווחליין**

(א) עליותין מו: פקמים כו.
 (ב) לימות כתם כו, נ.ה., ג' ק מג.
 (ג) נקמת קעט כו, ג' [נדלים טו], ג' חקוק נמענות כתם ג'.
 (ד) יימות כתם כו, ו' [מנדרין פו], ו' ר' מ', ו' ר' מ'.

תורה אור השלם
1 כי את הבכר בן השנואה
יבירר לחתן לו פ' שנים בכל
אשר ימצא לו כי הוא
ראשית אנו לו משפט
דברים כא יז
הביבלה:

גלוון הח"ש

הנחות ה"ב

(ט) נ"מ מ"מ ר"מ (ה'קו)
ונעשות וכו' ע"ש מ"מ ו'ז'
וניעימת ל'כ"ס ומ"מ ר"מ
המג' ר"מ הלכתא כרבי
ו'ז' ע"ש ע"ש: (ט) ש'ם
ו'ל'דש' טעמייסו דמ"מ ר"מ
הנחות ג' קראען לו
גבוי מעות ייש לו ובה
אוירוב ברכ' מעתן קי' לו
(ט) ר'ש'ב' ד' ל' ק' לו ו'ז'
ו'ק' ס' ק' מ' מ' ש'ל'להו:

מִזְבֵּחַ רָשֶׁי
הלהבה רבי מהכירוי.
נקומות ליה, ולא מהכירוי.
בְּנֵי קָרְבָּן בבר קרבן
גמלון צלולות.
בְּנֵי קָרְבָּן, דרכו לא
טהרתו, דרכו לא
טהרתו.
בְּנֵי קָרְבָּן לאמנה
ללא זר, לא
ללא זר.
בְּנֵי קָרְבָּן (ב' כ)
דרכו לא
טהרתו.
בְּנֵי קָרְבָּן (ב' כ)
בר מונת
לאין אחד.
פי צינוס,
לזרע
כלביה.
בְּנֵי קָרְבָּן (ב' כ)
ורב דמן
לכלבו.
בְּנֵי קָרְבָּן מונת
יש לא.
בְּנֵי קָרְבָּן דמי
סדי מים
ונענו
בבבאס.
בְּנֵי קָרְבָּן (ב' כ)
וילם
במי
לען
לען.
בְּנֵי קָרְבָּן (ב' כ)
לען
לען.
בְּנֵי קָרְבָּן (ב' כ)
ולען
ולען.

מוסף תוספות
א. ורבה מני ה'יק בכה
מפני אמר אל בעילמא
עשה דבריו רבענו לא
לעשרה כלום.
ב. ומונף סטטוט'ו: וככל
שנשׁוֹל מעת איזר
לשלולן ברקען ואיזר תולין
מושווין אחרן בז'ן גוינו
לדרדרה ולמבר' ולהבא
מנעות דאסם כעס שנותן
מיון קך עסן עשרים
להלשיב לו מעות. ג. והאי
טעמא שייען בז'ן
רבנן.

ה' מומפקן נ' י. ס' דה מלמי' צעילוין (ך' מ':) ה' נלcta לכדי מומפיקן ל' חלממי' ל' קוך מומפיקן כבוחן ייח' עלי' ה' נל' מומפיקן בבל' נ' בבל' מוקס סללה כחביין וכלה חביין פלגי' עלי': ואפלו מהכיני'. בבל' מוקס ווועס' נ' נאך: מ' טוועטס דבדי' רב'. ה' טוועטס דנדון אין דקענער ה' מיל' טוועטס

אם פקא היה א' הלהב ברבי מhabיריו ולא מhabיריו או א' פ' מhabיריו. מימה זכוכיל גמלול מומל לדין סלכס ככדי מגבילו וככל מפקה היה ומ' לדין למ' פ' מגבילו קייל' לכד נמן גדרי וטל קיימל נן לדין סלכס ככדי מגבילו

ממספקא ליה אי^๖ הלו
מחביריו או הלהכה
מחביריו אמר רב נחמן
ברבורי רבי קא סבר
ולא מחביריו ורב נח
לעשות דברי רבי י
מחבירו ואפיו מ לחברו
לעשות דברי רבי ואבוי
מן אין איתמר תני רב נח
רב^๗ בכל אשר ימַן
שהשיבו יושין לאו
שבה ששבחו נכשים
שקל ומני רבי היה ת
ספר רבי רב בכל
לשבח שישבחו נכשים
וכל שכן שבך שה
מיות אביחן דלא שך
רב יהודה אמר שמואל
שנים במלוח למאן
שבחא דיאיתיה בראש
שקל מלוח מבועיא
דרתניא ירשו שטר חונה
בין במלוח בין ברבי
רבען לעולם לרבען וא
אמניא מלוח ביזון דנקרא
דמאייך מא משמען אין
פי שנים במלוח אמר
אלימיא לרבען השו
ברשותיה אמר רבען
מבועיא אלא לרבי ולרבי
רבי אמר בבור נוטל
בין ברבות לעולם לרבי
דגביא דמאייך אמר לך זה
איקלע אמר לאתרי
שנים במלוח אבל לא
לטعمיהו דאמר^๘ גבו מעות אין לו ורב נח
לו גבו קרכע אין לו
לידך קשייא לריב נח
לבד מהמן בגנו שיטה
גבעו מעות נמי סי לחי דהה
קוקיל ווון נילקה נפתק שור
ט עינוי מסוס למעות ישך מעת
לזוקמה לדבה בגבזו מעות נמי סי לחי פליין
וועס דהה נילקה קרכע דהה נילקה
וועס מא נמי נמייקט בין גבעו קרכע בין
ט פצוט (נקון דקעה) הללו מסוס לדב
ודל דקיינו בגבזו קרכע נקט נמי לדבזה קהה געל
חמן לדהה גבזו מעות יט לו מסוס לדין בע"ח פלועל בחוץ מעת
ללו קרכע והו מוחק בגבזו מעת מסוס סמייל עליישׁו^๙ היל קרכע
הילין דרכ קרכע ליטן חמוץ גל סמוי עלה ולו קוי מוחק^๑
נטעמייסו:

נְבָא בְ מַיִי פְגַג מַסְלֵן
נְמֻלּוֹת סְלֶכָה סְסֶמֶג
עֲזִין יְוָזָע עַחֲמָקִי
לְשָׁמֶן סְמִינָה זָהָב